

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov. Zjutranje izdanje izhaja ob 11. uri, večerno pa ob 7. uri. O ponedeljkih izhaja prvo izdanje ob 1 uri pop.

Naročnina znaša:

Obe izdanji na leto . . . . . gl. 21.—
Za samo večerno izdanje . . . . . 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.
Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč., večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske popoldanske številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

GLASILO

POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Stane 4 nvč.

Telefon št. 870.

V edinosti je moč!

Oglas

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi i. t. d. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravištvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravištvo, odpravištvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinosti“ v Trstu.

Novejše vesti.

Praga 20. V mestni dvorani bil je danes sprejem slovanskih gostov. Napivalo se je vzajemnosti vseh Slovanov. Govoril je tudi župan ljubljanski Hrbar rekôč, da so Slovani v Pragi sklenili svoje vrste. Izrekel je nado, da se bo dal v kratkem cesar kronati kraljem češkim. General Komarov je naglašal, da se morajo Slovani hvaležno spominjati generala Černajeva, ki se je boril neprestano za slovansko vzajemnost. V smislu vzajemnosti govorili so še Herold, Srb Mandrović, Adámek. Sin Palačkoga zahvalil se je za proslavljanje očeta.

Lvov 20. V okrajih Jaslo in Gorlice je popolen mir, samo v okraju Strisved opazati je še nekako vznemirjenje. V Zaludinah se je grozila zbrana množica, ki se je takoj razšla, ko se je pokazalo vojaštvo, 25 je bilo aretovanih, ki niso takoj ubogali, orožje se ni rabilo. V Zagoreu so bili večeraj mali izgredi, sedaj je pa tudi tam že vse mirno.

Pariz 20. Trdi se, da je Sarrieu, dogovorivši se z Delombré-jem, predsednikom budgetne komisije za leto 1898. sprejel poverjenje, da sestavi ministerstvo.

Pariz 20. Sarrieu je v palači Elysée oficijelno izjavil, da sprejme poverjenje, da sestavi novo ministerstvo.

London 20. »Times« javlja iz Odece, da je ruska vlada naznanila trgovecem, da smatra Port Arthur ruskim pristaniščem, radi česar se sme rusko blago dovažati, ne da bi plačalo carino.

Belgrad 20. Merodajni krogi ne vedo ničesa o kakem potovanju kralja Aleksandra tekom po-

letja v Biaric. Ko se skupščina zaključi, misli se podati kralj v Karlsbad.

Carigrad 20. Rusija se je znova zavzela za korake, katere je storil črnogorski poslanik pri turški vladi glede dogodkov v Berani.

Cetinje 20. Sultan je naročil Saad-Edin paši, naj se takoj odpoti v Berano, kjer naj krivce pozove na odgovornost in jih kaznuje. Z črnogorskim odposlanecem Martinović-em, ki je že tam odšel, naj odškoduje one, ki so trpeli kako škodo. Od večeraj ni več resnih poročil od meje.

London 20. »Daily Telegraph« sporoča iz Hongkonga od 19. t. m., da je angleški križar »Bonaventura« danes predpoludnem odplul v Manilo in da mu sledi že neka druga angleška vojna ladija.

London 20. Jedna ekspedicija odpotuje danes pod poveljstvom generala Milea v Puerto-Rieco, kakor poroča »Daily Telegraph« iz Washingtona.

London 20. Iz Manile se poroča, da je položaj vedno isti, kakor je bil. Amerikani trdijo, da se ustaši ne morejo polastiti mesta, ker nimajo pripravnih kanonov, sicer bi pa general Dewey tudi ne dovolil, da ustaši vzamejo mesto.

New-York 20. »New-York Herald« poroča iz Santiaga de Cuba. Med Guatanamo in Cuero, 13 milj zapadno od Santiaga de Cuba se je pripravila zveza. Zadnji kraj naj bi služil v komunikacijsko podlago med generalom Sampson-om in med Kubanci, katerih je 500 zasedo Cuero.

Washington 26. Pri Santiaga de Cuba so poskušali večeraj najti primeren prostor za izkrenvanje. Pri tej priliki se je dogvalo, da Španci stražijo obrežje 15 milj v daljavi.

Ovčarja, toda to še ni pomirilo njegove jeze. Soparno mu je bilo v sobi, zato je stekel ven na dvorišče ter hodil semtertje bled, s stisnjenimi pestmi, s krojo zalitimi očmi, gledaje izpod čela, nad kom bi mogel razliti svojo jezo.

Spomnil se je, da je treba kravama dati krme. Šel je v hlev, jel ju suvati z nogami in ko ga je jedna prestrašena binenila v nogo, je pograbil vile ter brez vsega usmiljenja naklestil ž njimi obe kravi. Potem je kakor nezavesten stekel za skedenj in zapazivši erkunjenega Burka, je brenil psa z nogo ter jel preklinjati celi svet.

»Ko bi ti, pasje seme, ne bil pogoltnil kruha, ki ti ga je vrgla tuja roka, ne bil bi jaz prišel ob konja... Guj tukaj in trpi do pomladi, ničvredna mrha...« roče mu ter ga še enkrat sune, da je kar počilo nekaj v zmrzli živali.

Vrnivši se v sobo, opotekal se je tako, da je prevrnil tnalno. Andrejček to videč, je spustil smeh in takrat je Polž, snevši raz sebe jermen, jel pretepavati žnjim fanta, da mu je ta zlezal pod klop, oblit s krvjo.

Navzlic temu si kmet še ni zapel pasú. Hodil je po sobi z jermenom v roki, čakaje, da se oglasi še žena, da bi tudi njo naklestil. Žena pa je molčala ter se le včasih prijelca za rob ognjišča, kakor bi ji manjkalo moči.

»Čemu se tako opotekaš?...« zamomlja kmet.

»Ali se ti še ni skadila večerajšna žganjica?...«

»Nekako slabo mi je«, odvrne tiho žena.

Polž se zamisli ter si zopet zapne jermen.

»Kaj ti je?« vpraša.

Mi vstajamo — in vas je strah!

Ne, tako strupenega članka nismo čitali z lepa, kakor ga prinaša v zadnji nedeljski številki stara čifutinja dunajska »Neue Freie Presse« o češko-poljsko-ruskem pobratimstvu v Pragi povodom slavnosti na čast Palačkemu. V obnemoglem srdcu radi velepomembnega izhoda teh slavnosti, ki so se nepričakovano razvile v impozantno manifestacijo slovanske samozavesti in slovanske vzajemnosti pobrala je stara grešnica iz vseh kotov vse, kar bi moglo spominjati Poljake na to, da so bili časi, ko so obstajala nesporazumljenja mej njimi in Čehi in seveda še bolj mej njimi in Rusi. Razkrivajoč stare rane, nadeja se, da vzbudi stare bolesterne spomine, da na novo razdvoji brate, ki so se žalibog predolge prepirali sebi na škodo, a materi Germaniji in njenemu očuhu Izraelu na korist in veselje. A zaman! Prešli so časi, ko so Slovani poslušali glas nemško-čifutinskih novin ter uravnavali svoje korake po njih željah. Slovani gredo na dan, hočejo živeti samostojno življenje ter uravnavati svoje korake po svojih potrebah. Ne omamijo jih več sirenski glasovi zakletih njih nasprotnikov in ne vstrašijo jih, njih grožnje. Slovani gredo na dan, niso več otroci, postali so zreli možje. In kar mora navdajati slehernega Slovana največim zadoščenjem in najboljšimi nadami za srečnejšo bodočnost, je to, da se v Poljaki vzbujajo od dne do dne krepkeje čut slovanske vzajemnosti, spoznanje, da jim je spas le v tej misli. To boli brezzobo starko, dunajsko »Neue Freie Presse«. Prebolela bi lahko vzajemnost slovansko — brez Poljakov, a vzajemnost vseh Slovanov, torej tudi Poljakov, navdaja jo strahom, da obupom.

»Taki črni kolobarji mi stojé pred očmi in šumi mi po ušesih... O!... ali nemara tu v sobi tako cvili?...« je dejala, pokazavši na stransko sobo.

»Ne srkaj žganjice, pa ti ne bo šumelo« odvrne ji jezno Polž ter odide znovič na dvorišče.

Čudno se mu je zdelo, da se ženska ni potegnila za težko pobitega Andrejčka. Ker pa mu je jeza znovič skípela v glavo ter ni imel več nikogar, nad kom bi se znosil, vzel je sekiro ter jel sekati drva. Sekal jih je do večera, brez jopiča in telovnika, niti k obedu ni šel. Zdelo se mu je, da tu pri njegovih nogah leže oni, ki so mu ukradli konja; torej je mahal po njih kakor besen, da so mu treske in polena kar frčala nad glavo, razsipajoč se po dvorišču.

Naposled so mu omahnile roke, jel ga je boleti križ in srjeca mu je postala vsa mokra od znoja. Ob enem ga je tudi popustila jeza.

Vrnivši se v kočo, ni našel v prvi sobi nikogar. Pogledal je v stransko sobo. Tu najde ženo v postelji.

»Kaj ti je?« vpraša jo.

»Nekoliko me je podvzelo«, odvrne žena, kakor sprebudivši se iz snú. »Toda to ni nič.«

»Na ognjišču je ugasnilo.«

»Ugasnilo?« ponovi. Le s težavo vstane s postelje ter z nemalim trdom zopet zakuri ogenj za večerjo.

»Vidiš!...« dé Polž ter pozorno ogleduje ženo. »Razgrela si se večeraj v krčmi, potem si se napila židovske žganjice in na potu si si še razpela jopo. Prehladila si se očividno.« (Pride še).

P O D L I S T E K.

110

PREDNJA STRAŽA.

ROMAN.

Poljski spisal Boleslav Prus. Poslov. Podravski.

»Kaj hočeš s tem, norica?« hudujeta se na njo. »Saj otroka s tem ne oživiš!...«

»Moja deklina!... Polž jo je umoril!... O, da bi ga Bog kaznoval!... Dal Bog, da bi tudi on tako zmrznil!...« kričala je Zofija, ter skušala izviti se jima iz rok.

Vendar čimbolj so se oddaljevale sani, tem bolj je oslabeval njen glas; njeno od jeze zasanelo lice se je prevleklo z bakreno barvo in blesk njenih očij je ugasil.

Naposled se je pomirila ter padla v svojo navadno apatijo. Ko je šum za odhajajočimi potihnil, je vstala s snega ter malomarna, kakor poprej, jela iti z urnimi koraki proti občinski pisarni, le včasih globoko vzdihajoč.

»Je že pozabila«, je zamomljal kmet, noseč za njo pisanje.

»Večkrat se bedaku najbolje godi na svetu«, odvrne njegov tovariš.

Na to oba umolkmeta, poslušajoč škripanje snega pod svojimi nogami.

X.

Izguba konj je pripravila Polža skoro ob pamet. Res je pretepel, opsoval ter pognal od hiše

V gori navedenem članku zgraža se nad tem, da sedijo okolo ene mize v najsrčnejši složnosti ruski general Komarov zraven župana Ivovskega in krakovskega ter da si pritrukujejo s čašami in si stiskajo roke. Pozabljena je Varšava, iz spomina je šla Poljakom Sibirija, tako vskliva »Neue Freie Presse« v nežni skrbi za bodočnost Poljakov.

Da, pozabljena je Varšava, pozabljena je Sibirija, tako vsklivamo razradošeni mi Slovani, videti, da se celi rana zadana bratu od brata.

Ruski general Komarov, najbojevitejši vodja »blagotvornega občestva« ni prišel v Prago, da slavi slovanskega zgodovinarja Palackega, nego on prihaja kakor vremenska ptica povsodi, kjer se pripravljajo Slovani, da razruše stare oblike, da si prisvoje oblast, tako tarra ista »Neue Freie Presse«.

Da, pravimo mi, Slovani se pripravljajo, da razruše stare oblike, da si prisvoje oblast, katera jim gre v Avstrije po božjih in naravnih zakonih. Oni se hočejo otresti nemškega gospodstva, hočejo biti sami svoji na svojih tleh in nič ne dé, ako je tudi general Komarov, ta vremenska ptica, zraven. Saj se tudi nemška gospoda ni nikdar branila »moralne« pomoči nemškega boga Bismarcka, kateremu v čast je zasajala na avstrijskih tleh nemške hraste. In to je oni Bismarck, katerega peklenškemu načrtu se imajo zahvaliti Poljaki, da jih proganja pruska država »zakonitim pôtém« iz tal slavnih njih pradedov.

In tudi staremu voditelju Čehov, Riegru, zetu slavnega Palackega, ne prizanaša »Neue Freie Presse« ter spominja lojalno - pobožnim pogledom proti nebu na to, kako je Rieger potoval v Moskvo in kako je tam govoril proti Poljakom. A stara grešnica, ki ima tako dober spomin za to, kar se je že davno pozabilo, ne spominja se več, kako so še včeraj hodili »državi zvesti« Nemci v nemško državo, da so tam mogli bolj svobodno napadati avstrijsko državo, in ne spominja se več, kako krvavo so žalili nemški prijatelji v državnem zboru ves poljski narod, ko so uprav divjaški napadali njih državnoga poslanca, bivšega predsednika državne zbornice, viteza Abrahamoviez-a.

Previdni Poljaki počenljajo uganjati največe budalosti vzdihla »Neue Freie Presse« proti koncu omenjenega članka ter se ne more zadosti načuditi, kako so mogli sedeti poljski poslanci in župani prvih galiških mest v taki družbi.

V odgovor na ta gotovo »odkritosrčen« vzdih »Neue Freie Presse« nam ne preostaje družega, nego da navajamo besede, katere je spregovoril ruski general Komarov po shodu slovanskih novinarjev na banketu prirejenim njim v čast. Komarov je naglašal tu mej drugim: »Mi vsi Slovani imamo enega edinega sovražnika, proti kateremu se moramo boriti zedinjenimi močmi. Ruski narod goji za vse druge slovanske narode enake simpatije in enako ljubezen ter bo pomirjen le takrat, kedar zopet pridobi Slovanstvu, kar mu je bilo ukradeno. Kedar bo naša zmaga nad tem sovražnikom popolna, poravnajo se z lahka nesoglasja, ki še ostajajo mej slovanskimi narodi«.

Na te pomembne besede odgovarjala sta dva poljska novinarja pritrdilno, zažvenketale so poljske in ruske čaše in Poljaki in Rusi so si stisnili bratske roke mej navdušenim ploskanjem drugih slovanskih gostov zlate Prage.

A mi dostavljamo temu krasnemu pojavu slovanskega in posebno rusko-poljskega pobratimstva, ki bodi Slovanom zastava lepše bodočnosti: »Amen!«

O naši organizaciji.

Poročal Fr. Orel na zborovanju slov. učit. društva za koperski okraj.

(Konec).

Od vseh društev in ustanov, katere imajo učitelji na Kranjskem, omenjam naj še društvo za podporo učiteljskih udov, katero razpolaga dan-današnji s svoto nad 50.000 gld. Obžalovati je, da se to društvo, ko se je ustanavljalo in postavilo na širše stališče, sprejemši pod svoje okrilje učiteljstvo vsega slovenskega ozemlja. Morebiti, da bi bilo sedaj razpolagalo s podvojeno glavnico in tukaj bi najsijajneje odsevala moč naše organizacije.

Priporočam pa slavnemu Slov. učit. društvu v Ljubljani, ki je prevzelo nalogo razmišljati o ustanovitvi učiteljske denarne zadruge, da pri tem razširi svoje delovanje ter prebije zid, ki sklepa

meje njegove ožje domovine ter ustanovi to podjetje celokupnemu slovenskemu učiteljstvu na korist.

Iz teh mojih malenkostnih podatkov ste gospode razvideli, kako tužen je položaj slovenskega učiteljstva in še posebej istrskega. Pogled v bodočnost nam je meglen. Tudi ste lahko izpredvideli, da smo pri tem osamljeni in da kar imamo je delo naših rok, našega uma. Zato je v svoji 1. letošnji št. »Učiteljski tovariš« opravičeno povdarjal, da, smo močni le sami v sebi in da se bolj kot na vse drugo opiramo na to svojo moč in dalje, da dan zmage pride »pred vsem v znamenju odkritosrčnega medsebojnega prijateljstva in sloge«.

In tega dneva zlato zarjo nam milostno nebo skoraj nakloni!

Stavim v uvaževanje in razpravo sledeče resolucije:

1. V zboljšanje naših gmotnih razmer izroči naj naše društvo spomenico našim g. g. državnim poslancem in slično spomenico, za katero naj se skuša doseči sporazumljenje tudi od naših italijanskih kolegov tudi g. deželnim poslancem oboje narodnosti.

2. Društvo naj izreče svoje obžalovanje nad tem, da se je član slovenskega učiteljstva izrazil nečastno o istrskem učitelju.

3. Društvo naj pri bodočem zasedanju delegaciji naše Zaveze stavi predlog, da se poskusi zjediniti naša strokovna lista v jeden sam list, kakor glasila zaveze in celokupnega slovenskega učiteljstva.

4. Sl. Slovenskemu učit. društvu v Ljubljani se priporoča, da pri ustanovitvi učiteljske denarne zadruge vzame ozir tudi na izvenkranjsko učiteljstvo.

Vse resolucije so se sprejele jednoglasno.

Politični pregled.

O notranjem položaju. Ministerski svet se pridno sestaja. Včerajšnjemu ministerskemu svetu prisustvoval je tudi minister za deželno brambo grof Welsersheimb, ki je bil poklican brzojavno iz svojega letovišča na Dunaj in sicer radi nemirov na črnogorski meji, ozirom na bosanske odnose. Glavni namen včerajšnjega ministerskega sveta bil je pa ta, da se določi kateri zakonski načrti, predloženi od vlade, naj se uveljavijo na podlagi § 14. Takrat zgodil se prvič, odkar obstaja konstitucija v Avstriji, da se državni proračun zakoniti na ta način. Dosedaj si je pomagala vlada s provizornim proračunom na kratke dobe. Ministerski svet pečal se je tudi z vprašanjem o investicijah, ki naj bi se sprejele v glavni državni proračun. O tem vprašanju se je razpravljalo obširno, ker je finančni minister izjavil že v svojem finančnem ekspoziciji, da se za investicije ne da uporabiti § 14. S tem paragrafom ne sme se namreč nalagati bremen, ki ostanejo trajna. In tako se morajo zahvaliti državljani divji obstrukciji, da se marsikako delo občine koristi ne izvrši.

Konečno se je razpravljalo o tem, se li ima uveljaviti z naredbo zakone o sladkornem davku, o odpravi mitne in o znižanju pristojbin za prepis lastnine.

Kakor se vidi o časniškem koleku ni bilo govorenja. Odprava istega ne spada mej nujne potrebe, ako tudi nujno čutijo to potrebo malo časnikarstvo in razvijajoče se ljudske stranke. Vlada si hoče menda pridržati ta »bonbon« za jesensko zasedanje, kakor »vabo« za državne poslance. Sicer ji tega njenega stališča ne moremo zameriti. Ako v to poklicani zastopniki narodov nimajo toliko moči in volje, da bi sklenili zakon o odpravi časniškega koleka, zakaj naj bi vlada dajala iz rok orodje, ki ji tako dobro služi proti svobodnemu razvitku časnikarstva.

In tako trpi vse pod nezno nemško obstrukcijo in neodločnostjo — vlade.

Nemiri v Galiciji so še vedno nespremenjeni. V Zagoreah v okraju Jaslo bili so dne 19. t. m. veliki neredi. Oropano je bilo več hiš. Na lice mesta poslana je bila jedna kompanija infanterije. Tudi v vasi Salupuce pri Novem Sandeu so se kmetje vzdignili. Vojaki so zaprli 25 upornikov. V vasi blizu Gradnega so razrušili razgrajale štiri krčme. Blizu Strzyzow-a razrušili so fanatizovani kmetje več hiš do tal. Prihitevši vojaki vzpostavili so red.

Predsednik okrajnega zastopa v Jaslem je prosil namestnika Pininskega, naj se odloži volitev poslanca za peto kurijo, ki je bila razpisana na 25. t. m. ozirom na nevaren položaj. Namestnik odbil je to prošnjo ter zagotovil, da oblasti ukrenejo potrebno, da se bodo vršile volitve redno.

Ameriško-španska vojna. Prav smo imeli včeraj, ko smo dejali v »kontumacijo« ameriške vesti o izkranju vojske pod poveljstvom generala Shafter-ja na Kubi in o padu Manile. Danes došle vesti poročajo, da Amerikanci se le »iščejo« primerno mesto za izkranje, a Španci da varujejo obrežje na 15 milj daleč od mesta, to je skoraj tako daleč kakor iz Trsta do Ljubljane. Včeraj pa se je že zdelo, da so Amerikanci obkolili Santiago de Cuba od vseh strani. Stvar ne pojde tako lahko, kar smo vedno trdili in Amerikanci bodo morali stresti na španske utrdbe se tisoče in tisoče krogelj — brezuspešno. V tem pride deževna doba in doba viharjev na morju, v kateri dobi si bodo morali še-le poiskati varnega zavetišča za svoje brodovje, dočim je španska eskadra dobro ohranjena.

Tudi Manila se še trdno drži in danes za-trajajo Amerikanci sami, da je popolnoma nemogoče, da bi jo zasedli ustaši, kateri nimajo za to potrebnih topov. Sicer poroča samozavestno admiral Dewey, da ne bi on niti dovolil, da ustaši zasedejo Manilo, češ, Manila je za nas, Amerikanci čakajo svojo vojsko, ki ima priti baje te dni pred Manilo. Nazadnje se zna še zgoditi, da nastane na Filipinah boj mej Amerikanci-rešitelji in ustaši. Na Kubi vse kaže, da se že močno krha prijateljstvo mej Amerikanci-rešitelji in kubanskimi ustaši. Nazadnje bodo morali še gledati Amerikanci, kako se rešijo nepremišljeno začete vojske.

Domače vesti.

Imenovanja. Od e. kr. poštne in brzojavne direkcije se nam javlja: C. kr. trgovinsko ministerstvo imenovalo je poštne oficijale Viljema pl. Thianich-a v Trstu, Jurija Philipa v Pulju in Dojma Maupasa v Zadru poštними kontrolorji, in sicer prvega za Gorico, poslednja dva za Pulj.

Škof Strossmayer in Palackyjeve slavnosti. Povodom Palackyjeve stoletnice poslal je Strossmayer slavnostnemu odboru v Prago sledeči pozdrav: Bogatoobdarovani in značajno čvrsti bratski češki narod slavi v kratkem praznik stoletnice svojega pokojnega a neumrjočega Palackega.

Pridružujem se z vso dušo i sreem i jaz slavnosti. Slavni pokojnik je bil prava slika svojega bogatoobdarovanega in trdoizkušnega naroda. V njem so odsevale vse zmožnosti, vsa moč in vse čednosti naroda, katerega je pripeljal k zmagi, k slavi in k stari slobodi. On je stresel ves zaklad in vse bogastvo svojega zgodovinskega znanja in znanosti narodu v naročje, da bi se — ta narod — zavedal, kaj mu je storiti in kaj opustiti, da doseže svoj smoter. V tem pogledu smemo z vsi pravico trditi, da je znanstveno delovanje pokojnega Palackega vodilna zvezda, ki vodi narod do boljše sreče, do popolne svobode in do slave. Zelo prijetno mi je, ko se spominjam, da sem velikega pokojnika osebno poznal in da sva se mnogokrat prijateljski razgovarjala o naših razmerah in potrebah.

Kar mi je veliki učenjak pravil, bila je vedno čista resnica, takorekoč pravičnost božja, ki je vedno najgotoveje vodila do življenja, zdravja in slave. Narod, kateri slavi svoje velike može in jih zna ceniti, je zrel in vreden, da ga cenimo.

Tak narod premaga vse težave in doseže prej ali slej smoter, po čem hrepeni. Tak narod nosi v svojej duši, v svojem prepričanju in v svojem sreju vse prednosti svojih velikih mož, njih moči in njih čednosti. In kar živi v duši, v prepričanju in v sreju takega naroda, to vtelesi Bog sam — kajti nihče ne more tega ovirati — to se spremeni v slavo in svobodo. Svoboda pa, moč in zmaga Slovanov v skupni monarhiji, posebno pa severnih in južnih Slovanov, je poroštvo svobode, moči in zmage celokupne države.

Obstajajo neopovrgljivi pogoji, ki dopuščajo, da se pojavlja ta svoboda, moč in zmaga Slovanov na severu in na jugu. Ti morajo zavzemati nek upliv v sestavi skupne države, kajti njih slava, sloboda in moč stoji v soglasju z naravnimi smotri države.

Položaj junaškega, slavnega in značajnočvrstega naroda češkega služi ostalim Slovanom v si-

Politijske vesti. Pirič Antonija, 25letna ciganka iz Gorice, bila je včeraj popoldne ob 5. uri aretirana v ulici Giulia radi vlačanja in prokovanja sreče. Pri njej se je našel skelet tiče glave, ki jej je rabil za prorokovanje sreče in druge vraže.

Karol Segolin, 20letni težak iz Trsta, bil je aretiran ob polnoči v ulici Istituto, ker je z nekim drugim, ki je pa zbežal, pobijal šipe uličnih svetilk.

Koledar:

Danes v torek 21. junija: Alojzij (Vekoslav), spoz. Jutri v sredo 22. junija: Pavlin, škof; Ahacij, m.
Solunski: Izhod ob 3. uri 39 min. Zahod „ 8. „ 24 „
Lunni: Izhod ob 5. uri 35 min. Zahod „ 9. „ 51 „
 Ta je 25. teden. Danes je 169. dan tega leta, imamo torej še 194 dni.

Različne vesti.

Bolgarski knez in kneginja odpotujeta prve dni julija v Petrograd kjer ostaneta štiri dni. Ž njima pojde tudi princ Boris, deželni metropolit ter prvi minister. K temu obisku dobil je knez baje migljaj iz Petrograda, da se pride opravičiti, zakaj je obiskal nedavno turškega sultana.

Crnogorski princ Danilo se baje v kratkem poroči z neko angleško kneginjo, ter je baje v ta namen potoval nedavno njegov oče, crnogorski knez Niko, na Angleško. Slabo pa se podaja skalovita Crnagora v bivališče ponosne Angležinje.

Vojaška kriza v Belgiji. Najvišji vojaški dostojanstveniki grozijo odstopiti, ako se ne vpelje v Belgiji, kakor je to v vseh evropskih državah, stalna osebna vojaška dolžnost. Dosedaj služi v Belgiji pri vojakih le tisti, ki se nima s čim odkupiti, ali pa od bogatinov najeti namestniki. Vlada sama je za zahtevano preosnovo, a nima dosti moči. Država ne dobi nikogar, ki bi hotel pod sedajnimi odnošaji prevzeti vojno ministerstvo.

Strašna rodbinska tragedija v Srbiji. V vasi Glibovae blizu Belgrada je zbežala Natalija Giurgjević od svojega moža Nikolaja ter je pribežala k svoji materi. Nikolaj je storil vse mogoče, da privabi ženo zopet domov, rotil jo je in slednjič tudi jej pretil. Ker ni izdalo vse to nič, je odločil mož pretekli teden, da mora dovesti ženo domov bilo živo bilo mrtvo ter se je podal svojim bratom v hišo, kamor je ona zbežala. Mej tem, ko je šla nezadovoljena iz hiše po vodo, sta se skrila mož in njegov brat v hiši. Ko se je vrnila sta jo hotela ta dva odpeljati se silo, a ona je začela kričati na vso moč. Na njen krik sta prihitela v hišo sosed Milan Ilić in zet mu Vasilij, s katerim je imela Natalija ljubavne odnošaje. Seveda je nastalo mej moškimi takoj pravo mesarenje, v katerem je Nikola prebodel Milana in Vasila Ilića. Nezvesta žena pa je v tem pograbila sekiro ter je udarila z isto tako močno po glavi lastnega moža, da se je revež zgrudil na tla. Umirajoči mož je nameril na ženo samokres a smrt mu je preprečila njegov namen. Huda žena je ranila potem še svojega šurjo in ona je bila jedina, ki je ostala neranjena, čeravno je bila vsega le ona kriva.

Črn dež. Konec marca padal je na Irskem dež, povsem črn kakor oglje. Med časom, ko je deževalo, bilo je povsod tako temno, da so se morale prižigati luči, a ptice in živali poiskali so prestrašeni svoja zavetišča. Oblaki, iz katerih je padal dež, bili so povsem črni. Zvezdoznanci menijo, da je črn dež povzročil dim iz mnogobrojnih irskih tovarn, ki se je v zraku pomešal z oblaki.

Žandar in krava. 16. t. m. gnal je Fran Zlobec iz Krajne vasi kravo s teletom, katero je kupil na Slapem pri Vipavi. Žandar, ki ga je srečal na potu mej Šmarji in Urtovcem, prašal ga je za živinski potni list. Ko mu ga je Zlobec hotel pokazati, zakadila se je krava z vso silo v žandarja, tako, da ga je vrgla na tla ter mu pri tem razparala obleko. Pri padcu je žandar pokvaril tudi bodalo.

Blažu Kocenu, znamenitemu geografu in kartografu — kdo ne pozna Kocenovih atlasov! so odkrili v nedeljo 12. t. m. spomenik v Ponikvi na Štajarskem. Kocen (Kozenn!) je bil sin slovenske matere in spomenik ima napis v slovenskem jeziku.

Zadnje vesti.

Praga 21. (Naša brzojavka). Na pogostenju v mestni hiši so govorili: državni poslanci dr. Krek, namestnik deželnega glavarja štajerskega dr. Serbec, župnik Ptašinski iz Montrilja v Istri. Navdušenje se je pojavljalo elementarno silo. Na banketu v razstavi je govoril dr. Bleiweis-Trsteniški. Danes so izročili Slovenci županu Podlipnemu v navzočnosti mestnih svetnikov srebrni lovorenec. Podlipny in Hribar sta se objela in poljubila, med viharnimi »Živio« in »Na zdar« kliči. Popoldne bode skupen obed Slovencev, katerega se vdeleži tudi Podlipny.

Praga 21. Komarov je naglašal v svojem govoru med drugim: »Ko smo prišli sem, znali smo, da se je bil v Češki najljutejši boj strank; sedaj smo se prepričali o sijaju te dežele, ki je last češkega naroda, ki mora pobijati vsemi sredstvi sovražnika, ki se bliža orjaškim korakom.

Vsem slovanskim narodom mora biti na srečo zmaga nad našim sovragom. Sv. Ciril in Metod sta združila narode Češke, Poljske in Ruske v ta namen«. Spominjaje se bojev med Čehi in Nemei je nadaljeval: »Po bitki pri Sedanu, kjer se je vstvarila Nemčija, poslednja mina družega smotra nego da vniči Slované in prva žrtev naj bi bila Češka. Ali, slovansko vzajemnostjo katera živi v najbornejši koči in v carski palači, posreči se nam po boju, da premoremo onega, ki bi nas hotel držati zvezane kakor sužnje ter ne odnehamo, dokler se Nemei ne odmaknejo daleč od nas.« Ta govor, katerega smatrajo Nemei kakor pravo provokacijo je povzročil navdušeno odobravanje.

Dunaj 21. »Neue Freie Presse« piše: Brzojavka velikega kneza Konstantina odboru slavnosti Palaškega je dogodek, katerega ni prezreti. Carska akademija znanosti v Petrogradu bi si prav lahko izbrala kak drug način, da izrazi svoje čestitanje, ne da bi pri tej sovražni manifestaciji sodeloval v prvi vrsti veliki knez Konstantin. Nadvojvoda Ranier, dasi predsednik dunajske akademije znanosti vendar ni čutil potrebe brzojaviti. Ruski veliki knez je gotovo poznal vsebino brzojavke ter gotovo sočustvuje z onimi, ki hočejo svobodo in avtonomijo češkega naroda. Njegov čin prekorača meje vljudnosti in mejnarodnih običajev.

Podlipny je odgovoril na gorjujo brzojavko: »Največjim navdušenjem zahvaljujemo Vašo carsko Visokost za poslanc nam čestitke ter kličevo Živio Vaši Visokosti in narodu ruskemu našemu bratu. Tudi predsednik akademije znanosti v Pragi, poslal je Konstantinu zahvalno brzojavko.

Pariz 21. V Washingtonu so jako vznemirjeni, ker ni nobenih vesti o izkrenju vojske generala Shafter-ja v Santiagu, ki se je imelo vršiti včeraj. Zdi se, da so na potu velike težave. Mac Kinley je baje rekel, da si ne more dati miru, dokler ne dobi poročil o izkrenjanju.

London 21. Govori se, da ni odplula vsa eskadra admirala Camare ter da je še oddelek eskadre v Kadiksu.

London 21. Amerikanci trdijo, da se Santiago ne more držati več kakor 15 dni. O prvem napadu na kopnem, da bi moral Santiago pasti.

Madrid 21. Admiral Dewey je pozdravil zastavo nove filipinske republike. Španska garnizija pritiskana od ustašev in od brodovja Deweya, se bode morala udati. Španci so se odločili, da se le častno udajo ali da se podajo v smrt do zadnjega.

London 21. »Daily Telegraph« prinaša iz Hongkonga vest, da ustaši na Filipinah zmagonosno napredujejo. Do sedaj, da so vjeli že do 5000 Špancev.

Madrid 20. Španska banka naznanja, da se danes začne izplačevanje kuponov zunanjega dolga.

Madrid 20. Glasom brzojavke iz Havane, so ustaši napali mesto Heradura, a bili so odbiti velikimi izgubami. Brzojavka govori tudi o manjših praskah, ki pa uimajo posebnega pomena.

Najnovija trgovinska vest.

New-York 20. junija. (Izvirni brzojav.) Pšenica za julij 77 $\frac{1}{2}$ (včeraj —) za september 72 $\frac{1}{2}$ (včeraj —) za december 72 $\frac{1}{2}$ (včeraj —), koruza za juli 36 $\frac{3}{4}$ (včeraj —), za september 37 $\frac{1}{4}$ (včeraj —), mast 610 (včeraj 605).

Pomladansko zdravljenje.

ZDRAVLJENJE KRVI

Čaj »Tisočerni cvet« (Milleflori).

Čisti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim slučajem, če peče v želodcu, kakor proti slabemu prebavljanju in hemoroidam. — Jeden omot za ozdravljenje stane 50 nvč. ter se dobiva v odlikovani lekarni PRAXMARER »Ai due Mori« v TRSTU, veliki trg.

Tudi za 55 nvč. v markah dopošlje se franko.

Pozor!

Tržaški in okoličanski Slovenci, kateri želé piti izvrstna hrvatska črna, rudeča in bela

tri leta stara vina,

kakor tudi izvrstno in vedno frišno **plvo** iz Vrhniške tovarne, naj blagovolé obiskati znano gostilno Frana Valetiča v ulici Solitario št. 12. — Zagotavlja točno postrežbo beleži udani

Franjo Valetič,
v ulici Solitario 12.

Zavod za uniformiranje in civilna krojačnica

Franja Jiras

ulica Caserma 9 — v Trstu — ulica Caserma 9
 Priporoča se
za napravo uniform in civilnih oblek.
 Postrežba poštena.
 Zaloga vseh vrst za uniforme po tovarniških cenah.

OLJA

Zaloga na debelo in na drobno.
 Pošiljatve le od 5 lit. naprej.

CENE:

OLJE jedilno fino	Liter nvč.	28
„ „ finejše	„ „	32
„ oljkino	„ „	36
„ „ fino	„ „	40
„ namizno	„ „	44
„ „ finejše	„ „	48
„ „ Extra	„ „	52, 56
„ „ Specjalit.	„ „	64, 72

OLJA za cerkvene svetiljke v vrčih orig. od lit. 15, 20, 25 po zmernih cenah. Pošiljatve na debelo namreč za razprodajalce, so da se ni batí nikake konkurence.

Za Trst in okolico prosto na dom, pustivši vrč na posodo.

ANTON SIRCA

Trst, Via Aquedotto št. 9.

Le 50 nvč. za 4 žrebanja | **Žrebanje že v soboto!**

Glavni dobitek 1krat 100.000 Kron in 4krat 25.000 Kron

v gotovini z odbitkom 20%

Srečke jubilejne razstave po 50 nvč.

- I. žrebanje: 25. junija 1898.
- II. žrebanje: 6. avgusta 1898.
- III. žrebanje: 15. septembra 1898.
- IV. žrebanje: 22. oktobra 1898.

priporočajo: Giuseppe Bolaffio, Mandl & C. Ign. Neumann, Enr. Schiffmann, Ales. Levi, Il Mercurio Triestino, M. Nigris.